

76. Fra Enke efter Togfører H. N. Clausen, *Abelone Clausen* af Fredericia om Pensionsforhøjelse. (Indbragt den 11. Januar 1907 af Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds, *L. Rasmussen*).

Andragerinden, der er 71 Aar gammel og svagelig, har 430 Kroner aarlig i Pension, men har hidtil ved en ugift Søns Hjælp kunnet klare sig nogenlunde godt. Nu har Sønnen giftet sig og er ude af Stand til at yde Andragerinden saa stor en Hjælp som hidtil, hvorfor hun har indgivet til Ministeriet et Andragende om, at hendes Pension mulig kunde blive beregnet efter den sidst vedtagne Pensionslov, hvorved hun vilde stige 200 Kroner aarlig i Indtægt. Fra Ministeriet har hun imidlertid faaet Afslag, og hun henstiller nu sin Sag til Folketinget.

1 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

77. Fra 22 Lærerinder i Odense om en Forbedring af deres Pensionsforhold. (Indbragt den 11. Januar 1907 af Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds, *Marott*).

Andragendet er saalydende:

Paa 22 Lærerinders Vegne i Odense tillade undertegnede os at rette en Henvendelse til den høje Regering og Rigsdag angaaende vore Pensionsforhold.

For de 14 Lærerinders Vedkommende er Forholdet følgende: De have paa Grund af en fejlagtig Fortolkning af et Punkt i Skoleplanen for Odense alm. Skolevæsen gaaet som Timelærerinder i en usædvanlig lang Aarrække. I den nævnte Skoleplan for 1872 stod nemlig, at der skulde oprettes 8 Forberedelsesklasser, og at 4 af de ved disse ansatte Lærerinder skulde have fast Ansættelse, medens Resten skulde antages af Skolekommissionen. I 1898 var Tallet paa disse Lærerinder vokset til 20, medens stadig kun 4 vare fast ansatte. Ministeriet henledede efter Modtagelsen af Skoleberetningen for 1896 Skoledirektionens Opmærksomhed paa, at en Del af disse Lærerinder formentlig burde have fast Ansættelse. Ved at undersøge Byraadets Forhandlinger om den paagældende Skoleplan vare de lokale Autoriteter omtrent samtidig komne til Erkendelse af, at det beroede paa en Misforstaaelse, naar man var bleven staaende ved fast Ansættelse for 4 Lærerinder. Meningen havde været, at til enhver Tid Halvdelen skulde fast ansættes.

I 1898 blev 6 af dem saa kaldet til faste Embeder, hvilket Ministeriet billigede som en foreløbig Ordning. Skoleloven af 1899 bragte efterhaanden Sagen i Orden for de øvriges Vedkommende. Men Følgen af denne forsinkede Ansættelse er bleven, at disse Lærerinder, som medfølgende Bilag udviser, have mistet Pensionsretten for en Række af Aar, og det er dette Forhold, de bede den høje Regering og Rigsdag om at faa ændret.

Om de øvrige 8 Lærerinder tillade vi os at oplyse følgende: De bleve i sin Tid ansatte af Skolekommissionen som Timelærerinder i Haandgerning (og fra 1. Maj 1901 tillige Tegning), og 5 af dem fik efter Skoleloven af 1904 fast Ansættelse og Anciennetet for hele Tjenestetiden. Som Bilaget udviser, havde 1 allerede tidligere faaet den faste Ansættelse (hun havde samtidig fast Anciennetet) og 2 fast Ansættelse (uden Anciennetet, hvilken de saa fik 1904). De fleste af disse Lærerinder befinde sig nu i en fremrykket Alder (mellem 53 og 65 Aar), og selv om de kunne tjene de ca. 2½ Aar endnu, som ere nødvendige for de flestes Vedkommende, for at de overhovedet kunne blive pensionsberettigede, vil Pensionen i alle Tilfælde blive uforholdsmæssig lav. Om dem alle gælder det, at de i den Tid, de have virket ved Skolevæsenet, have haft en Gerning, der ganske svarer til den, de have efter deres faste Ansættelse.

De bede nu om at faa det samme Antal Aar, som giver Anciennetet, til ogsaa at gælde ved Pensionsberegningen efter 30 Aars Alder.